

- B.4 Czy art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą 2008/48/EWG w sprawie kredytów konsumenckich”) w związku z motywem 10 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie wyłącza on zastosowania tej dyrektywy nawet w przypadku kredytu, który ma wszelkie cechy kredytu konsumenckiego, gdy nie był uzgodniony cel kredytu, i gdy z wyjątkiem nieznacznej części kredytodawca przeznaczył cały kredyt na pokrycie poprzednich kredytów konsumenckich, a na zabezpieczenie uzgodniono prawo zastawu na nieruchomości?
- B.5 Czy wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 21 kwietnia 2016 r., Radlinger i Radlingerová, C-377/14, ECLI:EU:C:2016:283, należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie również do umowy o udzieleniu kredytu konsumentowi, jeżeli mocą takiej umowy część udzielonego kredytu została przeznaczona na pokrycie kosztów kredytodawcy?

⁽¹⁾ Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. 2005, L 149, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. 2008, L 133, s. 66.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga, Juízo Administrativo Comum (Portugalia) w dniu 28 września 2021 r. – Vapo Atlantic SA / Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE)

(Sprawa C-604/21)

(2022/C 11/23)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga, Juízo Administrativo Comum

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vapo Atlantic SA

Strona przeciwna: Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE)

Strona zainteresowana: Fundo Ambiental, Fundo de Eficiência Energética (FEE)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 pkt 3 dyrektywy 98/34/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pojęciem „innego wymogu”, o którym mowa jest w art. 8 ust. 1 tej dyrektywy jest objęte określenie procentu biopaliwa, jakie zgodnie z art. 7a dyrektywy 98/70/WE⁽²⁾, wprowadzonego przez dyrektywę 2009/30/WE⁽³⁾, a w konsekwencji zgodnie z celem ustanowionym w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE⁽⁴⁾, dany podmiot gospodarczy jest zobowiązany dodać do wprowadzanego do obrotu paliwa, tak jak to ma miejsce w przypadku spornego uregulowania krajowego?
- 2) Czy art. 8 ust. 1 dyrektywy 98/34/WE, a konkretnie wyrażenie „z wyjątkiem tych, które w pełni stanowią transpozycję normy międzynarodowej lub europejskiej” należy interpretować w ten sposób, że wyłącza ono przepis prawa krajowego, który określa procent dodania biopaliwa na podstawie z art. 7 a ust. 2 dyrektywy 98/70, wprowadzonego przez dyrektywę 2009/30/WE, zgodnie z celem ustanowionym w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE?
- 3) Czy postanowienia art. 4 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2009/30/WE oraz postanowienia art. 4 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/1513⁽⁵⁾ należy interpretować w ten sposób, że chodzi o klauzule bezpieczeństwa przewidziane przez obowiązujące wspólnotowe akty prawne w rozumieniu art. 10 ust. 1 tiret trzecie dyrektywy 98/34/WE?

- 4) Na wypadek, gdyby niniejsze pytanie nie okazało się zbędne w świetle odpowiedzi udzielonych na wcześniejsze pytania, czy postanowienia art. 8 ust. 1 dyrektywy 98/34/WE należy interpretować w ten sposób, że nie można podnieść przeciwko podmiotowi gospodarczemu przepisu krajowego, który tak jak przepis sporny w niniejszym postępowaniu określa procent dodania biopaliwa w drodze transpozycji art. 7 a ust. 2 dyrektywy 98/70/WE?

- (¹) Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. 1998, L 204, s. 37).
- (²) Dyrektywa 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz.U. 1998, L 350, s. 58).
- (³) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającą dyrektywę 93/12/EWG (Dz.U. 2009, L 140, s. 88).
- (⁴) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. 2009, L 140, s. 16).
- (⁵) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 z dnia 9 września 2015 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. 2015, L 239, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Törvényszék
(Węgry) w dniu 4 października 2021 r. – Napfény-Toll Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Sprawa C-615/21)

(2022/C 11/24)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Napfény-Toll Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytanie prejudycjalne

Czy zasadę pewności prawa, jak i zasadę skuteczności, które stanowią część prawa wspólnotowego, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które nie pozostawia sądowi żadnego zakresu uznania, takiemu jak uregulowanie przewidziane w art. 164 § 5 az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (ustawy XCII z 2003 r. ordynacja podatkowa), jak również opartej na tych przepisach praktyce, zgodnie z którą, w zakresie podatku od wartości dodanej, bieg terminu, w którym przysługujące administracji podatkowej prawo do ustalenia wymiaru podatku ulega zawieszeniu na cały czas trwania kontroli sądowej, niezależnie od liczby ponownie wszczętych administracyjnych postępowań podatkowych, bez ograniczenia łącznego czasu trwania następujących po sobie zawiesznień i postępowań sądowych, w tym również w przypadku, gdy sąd orzekający w sprawie decyzji organu podatkowego wydanej w postępowaniu wszczętym ponownie po wydaniu poprzedniego orzeczenia sądowego stwierdza, że organ podatkowy nie zastosował się do wytycznych zawartych w tym orzeczeniu sądowym, tj. gdy nowe postępowanie sądowe zostało wszczęte z winy organu podatkowego?

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2021 r. – Parlament Europejski/Komisja Europejska

(Sprawa C-657/21)

(2022/C 11/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: R. Crowe, U. Rösslein, C. Burgos, pełnomocnicy)